

Ο ΕΞ' ΑΠΟΡΡΗΤΩΝ

Κείμενο του [Ανδρέα Μαζαράκη στα Παραπολιτικά](#)

Μέρος 1

Ελλάδα - Τουρκία, διαχρονικά σημειώσατε 2

23.09, 09:03

Μετά το ουσιαστικό κραχ της δυτικής οικονομίας -που συνεχίζεται από το 2008 και ύστερα- και της μονοπολικής στρατηγικής του αμερικανικού Πενταγώνου, από το 2011 βρισκόμαστε μπροστά σε μια πρωτοφανή πραγματικότητα, που είναι παγκοσμίως αυτοκτονική.

Όταν οι αγγλοσαξονικές και τραπεζικές ελίτ κήρυξαν τον πρώτο ολοκληρωτικό πόλεμο της Ιστορίας, με την είσοδο των ΗΠΑ στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, ο στόχος ήταν, πέρα από τις ανθρώπινες και υλικές καταστροφές που επέφεραν στο γερμανικό έθνος, να καταρρακώσουν και το πνευματικό του μέτωπο. Ένας ανάλογος ολοκληρωτικός πόλεμος έχει κηρυχθεί και σήμερα από τη «συλλογική Δύση» απέναντι σε όλη την ανθρωπότητα, με ολοένα και μεγαλύτερη εκμετάλλευση της νέας τεχνολογίας, σε συνδυασμό με την απώλεια του ενστίκτου της αυτοσυντήρησης του ανθρώπου.

Εκτός από τους πρόδηλους οικονομικούς και στρατηγικούς στόχους των ελίτ, καλπάζει στον αγώνα δρόμου της παγκοσμιοποίησης η ηθική και πνευματική εξαχρείωση: η απανθρωποποίηση, στο πλαίσιο μιας καθορισμένης κοινωνικοπολιτικής δυστοπίας. Σε αυτόν τον αγώνα δρόμου, οι εγχώριες ελίτ είναι πρωταθλήτριες. Η Ελλάδα, βυθισμένη στον μηδενισμό, έχει χάσει το ένστικτο της αυτοσυντήρησης και της αυτοεκτίμησης, καθώς νέες δυνάμεις του πολυπολικού κόσμου εκπέμπουν μια σφριγηλή, αναθεωρητική στρατηγική της έντασης. Κι αυτό συμβαίνει ήδη στη γειτονιά μας, στην απέναντι πλευρά του Αιγαίου, την ώρα που η κατάσταση στη χώρα μας θυμίζει τον τίτλο της μυθιστορηματικής τριλογίας «Ακυβέρνητες πολιτείες» του Στρατή Τσίρκα, εμπνευσμένο από τον στίχο «Ιερουσαλήμ, ακυβέρνητη πολιτεία...».

Η περίοδος του Β' Παγκόσμιου Πολέμου και του αντιφασιστικού αγώνα που πραγματεύεται το εν λόγω μυθιστόρημα επέφερε στην Ελλάδα ανυπολόγιστες καταστροφές και τεράστια δεινά. Περισσότερα από 600.000 ήταν τα θύματα από τον πόλεμο, την τριπλή κατοχή, την πείνα και τις εκτελέσεις. Η κατάρρευση της οικονομίας υπήρξε ραγδαία λόγω των μεγάλων ζημιών που προκλήθηκαν στα δημόσια έργα και τις εγκαταστάσεις, των εξόδων κατοχής και του υποχρεωτικού κατοχικού δανείου προς τη Γερμανία. Όλες σχεδόν οι σιδηροδρομικές γέφυρες ανατινάχθηκαν, το 80% του τροχαίου υλικού καταστράφηκε, το 73% του εμπορικού στόλου βυθίστηκε. Την ώρα που ο ελληνικός λαός πλήρωνε αυτό το βαρύ τίμημα, η Τουρκία παρέμενε ο «επιτήδειος ουδέτερος» από την αρχή μέχρι, σχεδόν, τη λήξη του πολέμου. Έτσι κατάφερε να διαφυλάξει την ακεραιότητά της, κρατώντας ίσες αποστάσεις από Δυτικούς συμμάχους και Ρωσία, ενώ παράλληλα συνέχιζε την οικονομική συνεργασία της με τον Άξονα, τροφοδοτώντας με πρώτες ύλες τη γερμανική πολεμική βιομηχανία. Εντούτοις, οι άσπονδοι σύμμαχοί μας, παρά τις μεγαλόστομες διακηρύξεις τους περί «ηρώων» Ελλήνων κ.λπ., ήταν πάντα έτοιμοι να μας «πουλήσουν» στην Αγκυρα. Ενώ εμείς εξακολουθούσαμε να πολεμούμε μαζί τους, εκείνοι διαπραγματεύονταν με τους Τούρκους πίσω από την πλάτη μας, έτοιμοι να τους παραχωρήσουν ιστορικά ελληνικά εδάφη.

Η μυστική επίσκεψη του Τσώρτσιλ στην Τουρκία, στις 31 Ιανουαρίου 1943, η οποία αποκαλύφθηκε 63 χρόνια μετά τη λήξη του πολέμου (2008), όταν συντάκτης των «Times», ο Μ. Λούκας, δημοσιοποίησε τα σχετικά αρχεία του Foreign Office, και η

συνάντηση με τον πρόεδρο της Τουρκίας, Ισμέτ Ινονού, στα Αδανα είναι ένα από αυτά τα σχετικά άγνωστα επεισόδια του διπλωματικού παιγνίου των Αγγλων σε βάρος της Ελλάδας. Ο Τσώρτσιλ πίστευε ότι είχε έρθει ο καιρός να μπει η Τουρκία στον πόλεμο, στο πλευρό των Συμμάχων, και ήταν πρόθυμος να της δώσει τα Δωδεκάνησα, τη Θράκη και την Κύπρο ακόμα, προκειμένου να φύγει από την ουδετερότητά της. Αυτή η διαχρονική τουρκική στρατηγική φαίνεται και σήμερα, καθώς, στις αρχές ενός πιο γενικευμένου και επικίνδунου πολέμου, η Τουρκία ακολουθεί για μία ακόμα φορά μια συνετή ουδετερότητα, πολλαπλώς ωφέλιμη γι' αυτήν, την ώρα που στην Ελλάδα όλες οι πολιτικές πτέρυγες του ευρωπαϊσμού υπηρετούν ενδοτικά τους σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ. Η Τουρκία «παίζει» με δύο βάρκες, γιατί έχει δική της ελίτ και δική της εθνική στρατηγική, ενώ σε εμάς κυριαρχούν οι «φιλήκοοι των ξένων» (Καποδίστριας), που τάσσονται εθελόδουλα με τη «σωστή πλευρά της Ιστορίας»... κι ό,τι μας δώσουν.

Οι Τούρκοι κάνουν κινήσεις τακτικής για να επιτύχουν τους στόχους τους, ενώ το δικό μας πολιτικό προσωπικό έχει μάθει να είναι υποτακτικό στους εντολές τού εδώ προτεκτοράτου. Στο σκεπτικό τους δεν υπάρχει το εθνικό συμφέρον, παρά μόνον η εξυπηρέτηση των προσωπικών τους επιδιώξεων. Και, το χειρότερο, δεν υπάρχει καμία εμπιστοσύνη στην ελκτική δύναμη του ελληνικού πολιτισμού, που θα μπορούσε να είναι το πιο ισχυρό μας όπλο. Μέσα σε αυτό το κλίμα, οι δύο κρίσιμες εκλογικές αναμετρήσεις του Μαΐου σε Ελλάδα και Τουρκία θα διαμορφώσουν το μέλλον της περιοχής σε σχέση με τη Δύση και την Ευρασία. Η συμπεριφορά των Τούρκων ψηφοφόρων στις εκλογές της 14ης Μαΐου διέψευσε όλες τις δημοσκοπήσεις και τα φιλοδυτικά δημοσιεύματα των ΜΜΕ, εδώ και στην υπόλοιπη Ευρώπη, αλλά και στις ΗΠΑ, που «αποτελείωναν» τον Ερντογάν από τον πρώτο γύρο. Οι προβλέψεις ότι ο πρόεδρος Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν θα έχανε από τον αρχηγό της ενωμένης αντιπολίτευσης, Κεμάλ Κιλιτσνάρογλου, αποδείχτηκαν περισσότερο ευχολόγια παρά σοβαρές εκτιμήσεις. Για άλλη μία φορά διαφάνηκε ότι οι κατά παραγγελία και πληρωμένες συνήθως δημοσκοπήσεις είναι ένα όργανο νοθεσίας των αναποφάσιστων και όχι ακριβείς προβλέψεις. Οι δε παρουσιαστές των ειδήσεων και των πολιτικών εκπομπών μεταδίδουν περισσότερο αυτά που εύχονται (ή που πληρώνονται) να γίνουν και όχι αυτά που πραγματικά συμβαίνουν.

Η υπερπήφιση του ΑΚΡ (Adalet ve Kalkinma Partisi - Κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης) ακόμα και στις νότιες επαρχίες, που επλήγησαν σκληρά από τον σεισμό, δείχνει ότι η αφοσίωση των λαϊκών στρωμάτων της Τουρκίας στον Ερντογάν δεν έχει κλονιστεί όσο μας προΐδεάζαν. Η μαζική προσέλευση των Τούρκων ψηφοφόρων στις κάλπες και η σαρωτική επικράτηση του κυβερνώντος κόμματος στις βουλευτικές εκλογές καταγράφουν ένα σαφές αντιδυτικό πνεύμα στην απέναντι πλευρά του Αιγαίου, το οποίο εν πολλοίς υπάρχει και στους κόλπους κάποιων συνιστώσων της αντιπολίτευσης. Ο Κιλιτσνάρογλου, που ήθελε να δώσει «γην και ύδωρ» στη Δύση και τον οποίο αβάνταρε ανοικτά η πρεσβεία των ΗΠΑ, έπαιξε όλα τα χαρτιά του και έχασε καθαρά.

* Περιεχόμενο εκπομπής μας «Ο Εξαρχείων», στον «ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ» 90,1 FM, με τον συνεργάτη μου, δημοσιογράφο Λεωνίδα Αποσκήτη

Μέρος 2

Ελλάδα - Τουρκία, διαχρονικά σημειώσατε 2

30.09, 09:03

Οι Τούρκοι βλέπουν τις αλλαγές στη διεθνή γεωπολιτική σκακιέρα και την πολυπολικότητα του σημερινού κόσμου και κρατάνε μια ισορροπία μεταξύ ΗΠΑ - Ε.Ε., από τη μια πλευρά, και Ρωσίας - Κίνας, από την άλλη

Ο προσανατολισμός της Τουρκίας είναι πλέον η Ευρασία και η εναπομείνασα σχέση της με τη Δύση είναι μόνο ωφελιμιστική.

Αυτό είναι το όραμα του Ερντογάν και του βαθέος κράτους που τον παισιώνει και το έκανε όσο πιο σαφές μπορούσε στην προεκλογική περίοδο, μετατρέποντας την αναμέτρηση σε δημοψήφισμα υπέρ ή κατά της συμμαχίας με τις Ηνωμένες Πολιτείες. Όταν ο πρεσβευτής των ΗΠΑ Τζέφρι Φλέικ επισκέφθηκε επιδεικτικά τον Κεμάλ Κιλιτσντάρογλου, ο Ερντογάν τού είπε ότι πλέον οι πόρτες στο Προεδρικό Μέγαρο «είναι κλειστές για εκείνον». Ο δε Τούρκος υπουργός Εσωτερικών, Σουλεϊμάν Σοϊλού, μιλώντας ενώπιον της Νεολαίας του ΑΚΡ στις 27 Απριλίου 2023, απαρίθμησε έναένα τα εγκλήματα της αμερικανικής υπερδύναμης.

Απευθυνόμενος, μάλιστα, στον πρεσβευτή των ΗΠΑ, ο Σοϊλού τού είπε να πάρει «τα βρώμικα χέρια του μακριά από την Τουρκία», τονίζοντας ότι οι πρέσβεις των ΗΠΑ βλάπτουν εδώ και χρόνια την Ευρώπη. Στις προεκλογικές συγκεντρώσεις του ΑΚΡ κυριάρχησε το σύνθημα της «ανεξαρτησίας» απέναντι στις αμερικανικές επιβουλές, ενώ ταυτόχρονα παρουσίαζαν τις αντίπαλες πολιτικές δυνάμεις ως «τραμπούκους» των Γιάνκηδων. Οι Τούρκοι, πιο διορατικοί, βλέπουν τις αλλαγές στη διεθνή γεωπολιτική σκακιέρα και την πολυπολικότητα του σημερινού κόσμου και κρατάνε μια ισορροπία μεταξύ ΗΠΑ - Ε.Ε., από τη μια πλευρά, και Ρωσίας - Κίνας, από την άλλη. Μετά τις επιθέσεις που δέχθηκε ο Ερντογάν από τις ΗΠΑ και την υπονόμευσή του κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου, είναι σίγουρο ότι μετά τις εκλογές αυτή η ισορροπία θα κλίνει προς τον εναλλακτικό πόλο των BRICS.

Ο Ερντογάν και το επιτελείο του δεν θα ξεχάσουν ποτέ ότι το βρετανικό περιοδικό «The Economist», το γαλλικό «Le Point» και το γερμανικό «Der Spiegel» τον χαρακτήρισαν «δικτάτορα», δαιμονοποιώντας την Τουρκία και βάζοντάς τη στο στόχαστρο. «Γιατί οι Δυτικοί επικεντρώθηκαν στον Ερντογάν και, μέσω αυτού, στην Τουρκία;», αναρωτιόταν στις 8 Μαΐου το δημοσιογραφικό όργανο της κυβέρνησης, που έδωσε και την απάντηση: «Ο λόγος είναι ξεκάθαρος: Η Οθωμανική Αυτοκρατορία είναι ο χειρότερος εφιάλης των Δυτικών! Γι' αυτό και παρουσιάζουν τον Ερντογάν ως “αυταρχικό”, “ισχυρό” και ως “νέο Οθωμανό σουλτάνο”. Ενεργοποιώντας το ιστορικό και πολιτισμικό υποσυνείδητο, γνωρίζουν πολύ καλά ότι ο πραγματικός εχθρός είναι οι Τούρκοι, πως οι Τούρκοι έκαναν την Ευρώπη να τρέμει με την Οθωμανική Αυτοκρατορία, ότι η αναβίωση των Τούρκων θα ήταν “καταστροφή” για την Ευρώπη και ότι θα “κλώνιζε” την ηγεμονία της Ευρώπης και της Δύσης γενικότερα στον κόσμο».

«Οι Δυτικοί δεν φοβούνται τους Ρώσους ή τους Κινέζους! Φοβούνται την Τουρκία! Φοβούνται τα παιδιά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας! Φοβούνται την πιθανότητα τα παιδιά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας να επιστρέψουν στην ιστορική σκηνή και να ξεκινήσουν ένα ταξίδι προς έναν πολιτισμό βασισμένο στην αλήθεια, που θα εγκαθιδρύσει τη δικαιοσύνη στη Γη!», ανέφερε το σχετικό άρθρο. Ο Ερντογάν υπόσχεται στους ομοεθνείς του τη

μετάβαση από μια Τουρκία που δεχόταν εντολές σε μια Τουρκία που θέτει και πάλι τους κανόνες του παιχνιδιού. Μπορεί να ακούγεται βερμπαλιστικό, αλλά είναι συγχρόνως αδιανόητο για το δικό μας πολιτικό προσωπικό των «Yes-men» μαθημένων να συμπεριφέρονται με κριτήρια μιας άλλης εποχής, όταν η ελληνική πολιτική μασκαράτα εξαντλείτο στο δουλικό «Στρατηγέ μου, ιδού ο στρατός σας», μπροστά στον Αμερικανό στρατηγό Τζέιμς βαν Φλιτ.

Η φιλελεύθερη αντιπολίτευση, που εκπροσωπείται από το Ρεπουμπλικανικό Λαϊκό Κόμμα (Κεμάλ Κιλιτσντάρογλου) και είναι προσανατολισμένη προς τη Δύση, ήταν έτοιμη να εγκαταλείψει την κυριαρχία της Τουρκίας, που πρεσβεύει ο Ερντογάν, υπέρ των υπερεθνικών κέντρων αποφάσεων. Αυτή είναι η λογική που επικρατεί και στη δική μας πολιτική πασαρέλα των «ευρωπαϊστών» και ρωσοφοβικών σε κυβέρνηση και αντιπολίτευση. Αυτός είναι ο νόμος του NATO και των γκλομπαλιστών. Ομως ο Ερντογάν με την πολιτική του έρχεται σε ευθεία αντίθεση με αυτό. Αυτό το γεγονός έχει αγανακτήσει τους παγκοσμιοποιητές στην Ουάσινγκτον και στις Βρυξέλλες, και ειδικότερα η άρνηση της Αγκυρας να ακολουθήσει τη NATOϊκή πολιτική απέναντι στη Ρωσία.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο αισθάνεται άβολα η συλλογική Δύση με την Τουρκία. «Γι' αυτό επιτίθενται στην Τουρκία», γράφει ο Γιουσούφ Καπλάν στη «Yeni Safak». «Οι Βρετανοί, οι Γάλλοι, οι Γερμανοί και οι Αμερικανοί! Αυτοί είναι οι ιμπεριαλιστές που ρουφούν το αίμα των λαών επί αιώνες! Όταν έρθουμε, αυτοί οι Δυτικοί θα εγκαταλείψουν ετούτη την περιοχή», συμπληρώνει ο έντονα αντι-Δυτικός και απροκάλυπτα αντισημίτης αρθρογράφος της φιλοκυβερνητικής εφημερίδας. Με λίγα λόγια, για την κρατική ιδεολογία που αναπτύσσεται σήμερα στην Τουρκία οι Δυτικοί δεν άφησαν το δικαίωμα στην ύπαρξη για τους άλλους πολιτισμούς, απλώς τους κατέστρεψαν και μετέτρεψαν τον κόσμο σε μια ζωντανή κόλαση. Αυτή η αντίληψη δεν ξεριζώνεται πλέον από την τουρκική κοινωνία. Κυριαρχεί απόλυτα στο στρατόπεδο Ερντογάν, αλλά και σε πολλά στρώματα που ψήφισαν τους αντιπάλους του. Ο δε Σινάν Ογάν, ο υποψήφιος που πήρε υψηλό ποσοστό, είναι ένας υπερεθνικιστής αζερικής καταγωγής από την Ανατολία, ο οποίος παραμένει πιστός στους «Γκρίζους Λύκους».

Στις δύο πλευρές του Αιγαίου ζει ένας λαός από τον Ομηρο μέχρι σήμερα. Το Βυζάντιο ποτέ δεν έπαψε να υπάρχει, κατέρρευσε και μετασχηματίστηκε σε Οθωμανική Αυτοκρατορία. Παρά τους μαζικούς εξισλαμισμούς, εκατομμύρια Έλληνες και άλλοι χριστιανικοί πληθυσμοί ζούσαν στη Μικρά Ασία μέχρι το '22, όπως και εκατομμύρια κρυπτοχριστιανοί. Σήμερα, σύμφωνα με διεθνείς επιστημονικές έρευνες, το DNA των κατοίκων της Τουρκίας παραμένει κατά 70% ελληνικό! Με τη διάλυση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, οι μεγάλες δυτικές δυνάμεις έφτιαξαν το τουρκικό κράτος ως αντίβαρο στο ελληνικό, επειδή δεν ήθελαν ποτέ τον Ελληνισμό κυρίαρχο και στις δύο πλευρές του Αιγαίου.